

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

16.1.2007

B6-0028/2007

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli H el ene Flautre, Ra il Romeva i Rueda oraz Cem  zdemir

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

w sprawie uwięzienia i procesu pięciu bułgarskich pielęgniarek
i palestyńskiego lekarza w związku z zarzutami dotyczącymi przypadków
HIV/AIDS w szpitalu dziecięcym w Bengazi w 1999 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie uwięzienia i procesu pięciu bułgarskich pielęgniarek i palestyńskiego lekarza w związku z zarzutami dotyczącymi przypadków HIV/AIDS w szpitalu dziecięcym w Bengazi w 1999 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając wytyczne dotyczące polityki UE wobec państw trzecich w sprawie kary śmierci, przyjęte w 1998 r.,
 - uwzględniając roczne sprawozdania Unii Europejskiej na temat praw człowieka, w szczególności za lata 2005 i 2006,
 - uwzględniając rezolucje w sprawie przystąpienia Bułgarii do UE, a w szczególności ust. 25 rezolucji z dnia 30 listopada 2006 r., ust. 32 rezolucji z dnia 15 grudnia 2005 r. i ust. 39 rezolucji z dnia 13 kwietnia 2005 r.,
 - uwzględniając odpowiednie konkluzje Rady,
 - uwzględniając sprawozdania prezydencji Rady UE dla Rady Europejskiej dotyczące wdrażania partnerstw strategicznych UE z państwami śródziemnomorskimi z grudnia 2005 r. i z grudnia 2006 r.,
 - uwzględniając wszystkie swoje poprzednie rezolucje w tej sprawie,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 9 lutego 1999 r. władze Libii zatrzymały wielu bułgarskich pracowników medycznych pracujących w szpitalu „Al-Fatih” w Bengazi, oraz mając na uwadze, że w dniu 7 lutego 2000 r. przed libijskim sądem ludowym rozpoczął się proces przeciwko sześciu obywatelkom Bułgarii, jednemu Palestyńczykowi i dziewięciu Libijczykom, którym postawiono zarzut umyślnego zarażenia 393 dzieci wirusem HIV oraz zarzut współudziału, który później wycofano,
- B. mając na uwadze, że w dniu 6 maja 2004 r. sąd skazał pięć bułgarskich pielęgniarek i palestyńskiego lekarza na karę śmierci przez rozstrzelanie przez pluton egzekucyjny; mając na uwadze, że w dniu 25 grudnia 2005 r. libijski sąd najwyższy wydał decyzję w sprawie uchylenia kary śmierci i zarządził przeprowadzenie nowego procesu; mając na uwadze, że od dnia 11 maja 2006 r. trwał nowy proces, w którym dnia 19 grudnia 2006 r. utrzymano w mocy wyroki śmierci,
- C. mając na uwadze, że istnieją niezbite dowody na stosowanie tortur w więzieniu względem oskarżonych w celu wymuszenia fałszywych zeznań; mając na uwadze, że prawa oskarżonych zostały wielokrotnie i rażąco pogwałcone,
- D. mając na uwadze, że w 2003 r. na żądanie władz Libii znani międzynarodowi eksperci w dziedzinie HIV/AIDS przedstawili sprawozdanie, w którym zdecydowanie

stwierdzono, że rozprzestrzenienie się wirusa HIV nastąpiło wskutek zakażenia wewnątrzszpitalnego, które miało swój początek przed przyjazdem oskarżonych do Libii; mając na uwadze, że ostatnie publikacje dostarczają niezbitych naukowych dowodów na temat źródła i przebiegu zakażenia w Bengazi; mając na uwadze, że wszystkie te poważne dowody niewinności oskarżonych zostały zignorowane i zlekceważone,

- E. mając na uwadze, że w listopadzie 2004 r. UE zainicjowała „Plan działań przeciwko HIV dla Bengazi”, obejmujący techniczną i medyczną opiekę nad zarażonymi dziećmi i dotkniętymi rodzinami, jak również pomoc władzom libijskim w zwalczaniu choroby AIDS; mając na uwadze, że na finansowanie planu przeznaczono z budżetu Wspólnoty 2 mln euro; mając na uwadze, że plan działań jest już realizowany przy wsparciu Komisji i państw członkowskich UE; mając na uwadze, że wiele zarażonych dzieci poddano leczeniu w szpitalach na terytorium państw członkowskich,
- F. mając na uwadze, że w styczniu 2006 r. założono Międzynarodowy Fundusz na rzecz Bengazi jako pozarządową organizację non profit, mającą na celu wsparcie rozwoju lokalnej infrastruktury medycznej w Bengazi, polepszenie opieki medycznej nad pacjentami oraz zapewnienie pomocy dotkniętym rodzinom,
 - 1. przypomina, że UE uważa, iż zniesienie kary śmierci przyczynia się do umocnienia godności ludzkiej i stopniowego rozwoju praw człowieka; podkreśla jednocześnie, że obecnie UE wykracza poza to zobowiązanie, propagując zniesienie tej kary na swoim terytorium oraz w krajach trzecich;
 - 2. potępia wyrok sądu karnego w Libii z dnia 19 grudnia 2006 r., który w ponownym procesie uznał winnymi i skazał na śmierć pięć bułgarskich pielęgniarek – Kristianę Wulczewą, Nasję Nenową, Walentinę Siropulo, Walię Czerwieniaszkę i Sneżanę Dimitrową – oraz palestyńskiego lekarza Ashrafa al-Haiui, którzy spędzili w więzieniu już osiem lat w związku ze sprawą HIV/AIDS w szpitalu w Bengazi z 1999 r.;
 - 3. zwraca uwagę, że UE nie może zgodzić się z tym wyrokiem, i ma nadzieję, że sprawa zostanie przekazana wyższej instancji w celu znalezienia sprawiedliwego i rzetelnego rozwiązania we właściwym czasie;
 - 4. ponownie wyraża poważne wątpliwości dotyczące podstaw, na których oparto śledztwo wobec oskarżonych, ich traktowania w areszcie oraz przewlekłych terminów w procesie;
 - 5. podkreśla, że od stycznia 2007 r. proces w sprawie Bengazi dotyczy bezpośrednio pięciu obywateli Unii Europejskiej;
 - 6. wyraża pełną solidarność z ofiarami zakażenia HIV/AIDS w Bengazi i odnotowuje środki przyjęte przez społeczność międzynarodową w celu zapewnienia pomocy dzieciom;
 - 7. zachęca zainteresowane władze libijskie, by zastosowały środki niezbędne do dokonania rewizji i uchylecia wyroku śmierci oraz do umożliwienia szybkiego rozstrzygnięcia sprawy na zasadach humanitarnych, spełniając tym samym warunki

wstępne niezbędne do kontynuowania wspólnej polityki zaangażowania w Libii;

8. wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie do dalszej pomocy we wdrażaniu planu działań przeciwko HIV i do wspierania Międzynarodowego Funduszu na rzecz Bengazi, by w ten sposób nieść ulgę w cierpieniach zarażonym dzieciom i ich rodzinom oraz pomagać władzom libijskim w zapobieganiu i zwalczaniu rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem HIV w tym kraju;
9. wzywa Komisję i Radę, by w razie dalszego negatywnego rozwoju sytuacji rozważyły korektę wspólnej polityki zaangażowania w Libii we wszystkich dziedzinach, w których UE uzna to za stosowne;
10. wzywa Komisję i Radę do informowania Parlamentu o rozwoju sytuacji w tej sprawie;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, rządowi Libii, Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy oraz Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.